

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 39. Qui fit ut cùm naturalis sit uoluntas, peccatum aliquando esse dicatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Caput 59.

*Qui fit ut cūm naturalis sit uoluntas,
peccatum aliquando
esse dicatur?*

Voluntas quidem de se bona, inquantū, scilicet, naturalis potentia: mala tamē dicitur ob deordinationē, quę in ea cōtingit. Et hīc quidem est modus dicendi, seu sententia eorum, qui dicunt omnia esse bona inquantum sunt.

Sed quæri tunc ab eis potest, cur non ita sit, & in cæteris animæ potentijs, vt memoria & cæteris. Vbi ultius illi dicunt, quod in actibus harum non contingit deordinatio eo modo quo in actu voluntatis: sed ratione inordinatae voluntatis actus eorum mali fiunt. Quod quidē inde est, quod earundem actus non sunt eiusdem generis cum actibus voluntatis, eo quod ad concupiscendū vel respuendum nō ordinantur, vt actus voluntatis, quamvis actibus eorum voluntas abuti possit.

Vtrum autem, idem sit voluntatis motus, quo bonum elitit, & malum respuit, an diuersus, varijs variè sentiunt: quanquā vulgatius est esse diuersos.

E + Caput

*Aug de
fide ad
Petrum*

cap 25.